

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ
ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α

A.1

- α. Σωστό
- β. Λάθος
- γ. Λάθος
- δ. Λάθος
- ε. Σωστό

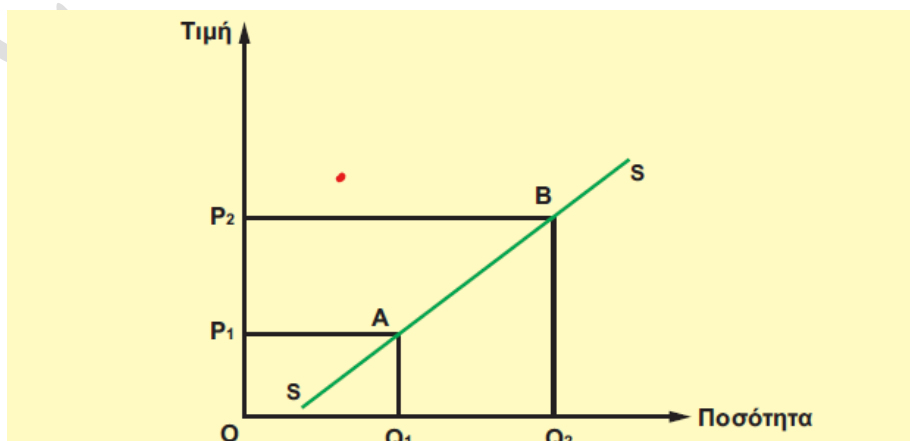
A2. β

A3. γ

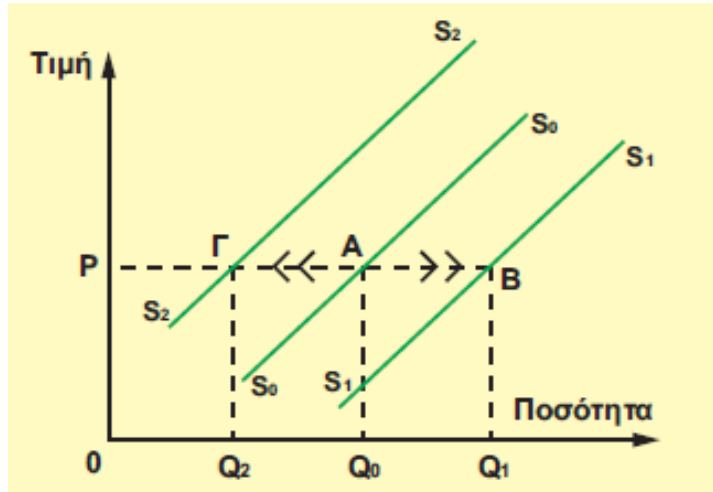
ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Β

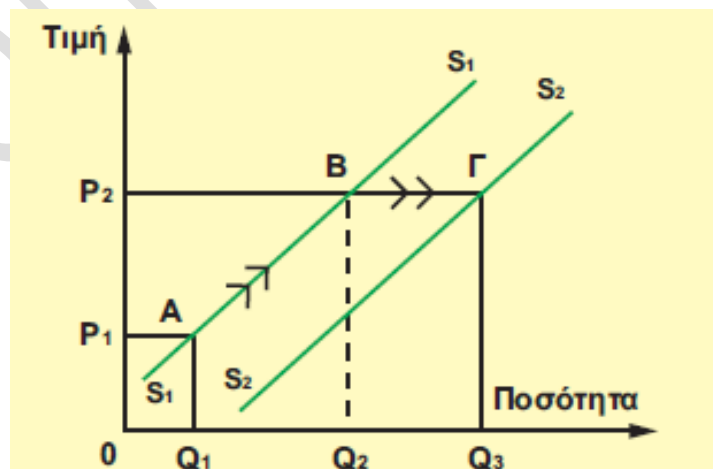
B.1 Η μεταβολή στην προσφερόμενη ποσότητα ενός αγαθού αναφέρεται στη μετακίνηση κατά μήκος της ίδιας καμπύλης προσφοράς από ένα σημείο σε άλλο, όταν μεταβάλλεται η τιμή του αγαθού, ενώ οι λοιποί προσδιοριστικοί παράγοντες παραμένουν σταθεροί. Το διάγραμμα που ακολουθεί δείχνει ότι, όταν η τιμή είναι, για παράδειγμα, P_1 , η προσφερόμενη ποσότητα είναι Q_1 (σημείο A), αν η τιμή γίνει P_2 , τότε η προσφερόμενη ποσότητα αυξάνεται σε Q_2 (σημείο B). Έχουμε επομένως μετακίνηση κατά μήκος της δεδομένης καμπύλης προσφοράς από το σημείο A στο σημείο B, που είναι συνέπεια του νόμου της προσφοράς.

B2. Η μεταβολή στην προσφορά αναφέρεται στη μετατόπιση ολόκληρης της καμπύλης προσφοράς. Αυτό συμβαίνει, όταν η τιμή παραμένει σταθερή και μεταβάλλεται κάποιος άλλος προσδιοριστικός παράγοντας της προσφοράς. Στο διάγραμμα έχουμε στη δεδομένη τιμή P_1 : Μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα δεξιά, στη θέση S_1S_1 , δηλαδή αύξηση της προσφοράς λόγω ευνοϊκής εξέλιξης στους παράγοντες προσφοράς, και μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα αριστερά, στη θέση S_2S_2 , δηλαδή μείωση της προσφοράς, λόγω δυσμενούς εξέλιξης στους προσδιοριστικούς παράγοντες της προσφοράς (αρχική καμπύλη S_0S_0).

B3. Αν ταυτόχρονα με τη μεταβολή της τιμής του αγαθού έχουμε μεταβολή και σε κάποιον προσδιοριστικό παράγοντα, τότε δεν μπορούμε να γνωρίζουμε εκ των προτέρων το αποτέλεσμα της επίδρασης στη συνάρτηση προσφοράς. Αυτό θα εξαρτηθεί από τη μεταβολή της τιμής και του προσδιοριστικού παράγοντα καθώς και από το μέγεθος των μεταβολών τους. Αν, για παράδειγμα, έχουμε αύξηση της τιμής του αγαθού από P_1 σε P_2 και συγχρόνως μείωση του κόστους παραγωγής (π.χ. λόγω μείωσης της τιμής της πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται στην παραγωγή του), δηλαδή μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς στη θέση S_2S_2 , τότε η ποσότητα του προϊόντος που προσφέρεται αυξάνεται από Q_1 σε Q_2 .

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Από τον τύπο: $ATC = \frac{TC}{Q}$ υπολογίζουμε την παραγόμενη ποσότητα Q.

Για $Q = 0$ ισχύει $FC = TC = 120$, ATC (δεν ορίζεται)

Με τη χρήση των τύπων:

$$VC = TC - FC$$

$$AVC = \frac{VC}{Q}$$

$$MC = \frac{\Delta VC}{\Delta Q}$$

προκύπτει ο παρακάτω συμπληρωμένος πίνακας:

TC	ATC	Q	FC	VC	AVC	MC
120	-	0	120	0	-	-
140	140	1	120	20	20	20
190	38	5	120	70	14	12,5
205	34,6	6	120	85	14,2	15
380	38	10	120	260	26	43,5
480	40	12	120	360	30	50
645	43	15	120	525	35	55
870	58	15	120	750	20	∞

Η καμπύλη προσφοράς είναι το ανερχόμενο τμήμα της καμπύλης του οριακού κόστους που βρίσκεται πάνω από την καμπύλη του μέσου μεταβλητού κόστους. Για να κατασκευάσουμε τον πίνακα προσφοράς της επιχείρησης θα πρέπει να ισχύει η συνθήκη:

$$P = MC_{\text{ανερχόμενο}} \geq AVC$$

Άρα ο ατομικός πίνακας προσφοράς θα είναι ο εξής:

P = MC	Qs
15	6
43,8	10
50	12
55	15

Γ2. Ο αγοραίος πίνακας προσφοράς προκύπτει αν πολλαπλασιάσουμε τις προσφερόμενες ποσότητες που παράγει και προσφέρει μια επιχείρηση με τον αριθμό των όμοιων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον κλάδο.

P = MC	Q _{αγοραία}
15	6 • 10 = 60
43,8	10 • 10 = 100
50	12 • 10 = 120
55	15 • 10 = 150

Γ3. Αφού η συνολική δαπάνη των καταναλωτών παραμένει σταθερή για κάθε τιμή στα 6.000 €, η συνάρτηση ζήτησης είναι ισοσκελής υπερβολή με τύπο: $Q_D = \frac{A}{P}$ και γνωρίζοντας πως A = Συνολική δαπάνη, η συγκεκριμένη συνάρτηση ζήτησης είναι η: $Q_D = \frac{6.000}{P}$.

Επειδή η συνάρτηση προσφοράς δεν είναι γραμμική δε μπορούμε να εξάγουμε γραμμική συνάρτηση ζήτησης. Σε αυτή την περίπτωση θα αντικαταστήσουμε τις τιμές του αγοραίου πίνακα προσφοράς στη συνάρτηση ζήτησης και για την τιμή που θα ισχύει $Q_D = Q_S$ θα είναι το σημείο ισορροπίας.

P = MC	Q _{αγοραία}	Q _{δαγοραία}
15	60	400
43,8	100	137
50	120	120
55	150	109,1

Άρα η τιμή ισορροπίας είναι 50 € και η ποσότητα ισορροπίας είναι 120 μονάδες προϊόντος.

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Από τα δεδομένα της εκφώνησης (διάγραμμα) μπορούμε να διαμορφώσουμε τον παρακάτω πίνακα:

	P	Q _D	Υ
A	P _A	10	30.000
B	28	14	30.000
Γ	28	10	Υ _Γ

Με βάση τον τύπο της ελαστικότητας ζήτησης ως προς την τιμή προκύπτει:

$$(B \rightarrow A) E_D = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{PB}{Q_{DB}} \rightarrow -0,5 = \frac{10-14}{P_A-28} \cdot \frac{28}{14} \leftrightarrow P_A = 44 \text{ € είναι η τιμή του αγαθού X.}$$

Δ2. Χρησιμοποιώντας τον τύπο της εισοδηματικής ελαστικότητας προκύπτει:

$$(\Gamma \rightarrow B) E_Y = \frac{\Delta Q}{\Delta Y} \cdot \frac{Y\Gamma}{Q_{D\Gamma}} \rightarrow 0,8 = \frac{14-10}{30.000-Y\Gamma} \cdot \frac{Y\Gamma}{10} \leftrightarrow Y\Gamma = 20.000 \text{ € είναι το εισόδημα που αντιστοιχεί στην καμπύλη D}_1 \text{ του αγαθού X.}$$

Δ3. Επειδή η εισοδηματική ελαστικότητα είναι μεγαλύτερη από το μηδέν, το αγαθό είναι κανονικό. Αυτό δηλώνει ότι μία αύξηση του εισοδήματος των καταναλωτών αυξάνει τη ζήτηση δηλαδή αυξάνει τη ζητούμενη ποσότητα του αγαθού σε κάθε τιμή (το εισόδημα και η ζήτηση μεταβάλλονται προς την ίδια κατεύθυνση).

Δ4. Επειδή η συνάρτηση ζήτησης είναι γραμμική θα έχει τύπο: $Q_D = \alpha + \beta P$

Θα δημιουργήσουμε δύο εξισώσεις στους συνδυασμούς Α και Β (διότι εκεί το εισόδημα παραμένει σταθερό οπότε από αυτά τα σημεία διέρχεται η καμπύλη ζήτησης) και θα λύσουμε σύστημα.

$$10 = \alpha + 44 \cdot \beta \quad (1)$$

$$14 = \alpha + 28 \cdot \beta \quad (2)$$

Αφαιρώντας κατά μέλη προκύπτει: $\beta = -0,25$.

Αντικαθιστώντας στην (1) το β , προκύπτει: $\alpha = 21$.

Άρα η ζητούμενη συνάρτηση ζήτησης είναι η: **$Q_D = 21 - 0,25P$** .